

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobkyně **J. D.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 10. 2007, č. j. 22 Cad 177/2005 - 297,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost proti výroku II. usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 10. 2007 č. j. 22 Cad 177/2005 - 297 **se z a m í t á .**
- II.** Kasační stížnost proti výroku III. usnesení uvedeného v bodu I. **se o d m í t á .**
- III.** Žalovaná **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

V řízení o žalobě žalobkyně o přiznání plného invalidního důchodu rozhodl Krajský soud v Brně usnesením ze dne 24. 10. 2007 č. j. 22 Cad 177/2005 – 297 takto:

- I.** Vyhovuje se žádosti stěžovatelky i jejího právního zástupce o zrušení ustanovení zástupcem pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Jaromíra Heto, Advokátní kancelář Vodní 1972, 760 01 Zlín.
- II.** Návrh stěžovatelky J. D. o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti se zamítá.
- III.** Soud vyzývá stěžovatelku, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doložila do spisu plnou moc udělenou advokátu, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti.

Žalobkyně podala včas kasační stížnost proti výrokům II. a III. tohoto usnesení.

Z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že usnesením téhož krajského soudu ze dne 24. 9. 2007 č. j. 22 Cad 177/2005 - 281 soud ustanovil žalobkyni pro řízení o kasační stížnosti zástupcem advokáta JUDr. Heto.

Podáním ze dne 1. 10. 2007 požádal JUDr. Heto o zrušení ustanovení zástupcem žalobkyně, která vyjádřila nesouhlas s tím, aby ji v řízení o kasační stížnosti zastupoval. Podle jeho názoru takové jednání nevytváří základ pro kvalitní právní zastoupení v řízení o kasační stížnosti. K žádosti připojil i dopis adresovaný stěžovateli s požadavkem předložení dokladů.

Žalobkyně podáním ze dne 22. 10. 2007 rovněž požádala o zrušení ustanovení zástupcem z důvodu nedůvěry k ustanovenému advokátovi, kterou však nekonkretizovala. Navrhla místo něj ustanovit advokáta JUDr. Milana Holomka.

Krajský soud dovodil, že tyto skutečnosti dostatečně průkazně potvrzují narušení nezbytné důvěry mezi advokátem a žalobkyní, která mu rovněž vyslovila nedůvěru. S odkazem na ust. § 20 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, rozhodl krajský soud tak, jak je uvedeno ve výroku I.

Krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení uvedl, že ustanovil žalobkyni pro řízení o kasační stížnosti zástupcem advokáta, kterému žalobkyně bez věrohodných a akceptovatelných důvodů jeho nečinnost odůvodňujících neposkytla potřebnou součinnost; je tak dán důvod, aby soud ustanoveného advokáta funkce zprostil a vyzval žalobkyni, aby si sama zvolila advokáta zástupcem pro řízení o kasační stížnosti. Při této právní úvaze se krajský soud opřel o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2006 č. j. 8 Afs 144/2005 - 137 (nesprávně uvedeno „Ats“).

Krajský soud dodal, že právo na ustanovení zástupce soudem není právem na ustanovení konkrétní osoby, kterou žalobkyně označila.

Krajský soud uzavřel, že v daném případě žalobkyně nemá důvěru k soudem ustanovenému zástupci, její postoj je shodný s postojem, který zaujímala i k jiným advokátům-zástupcům ustanoveným v předcházejícím řízení. Krajský soud proto dospěl k závěru, že zastoupení ex offio není třeba k ochraně práv žalobkyně.

Ze soudního spisu vyplývá, že ustanovený advokát JUDr. Heto přípisem ze dne 2. 10. 2007 požádal žalobkyni o předložení dokladů, které považuje za potřebné pro zastoupení, a které mu žalobkyně původně již slíbila zaslat, ale neučinila tak. Místo toho mu poslala SMS zprávu, že žádá o zrušení jeho ustanovení advokátem. JUDr. Heto žalobkyni současně upozornil na důsledky, které plynou z ust. § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), požádal ji aby, přehodnotila svůj postoj a sdělila mu důvody, které jí brání v tom, aby ji v řízení o kasační stížnosti zastupoval, případně aby mu zaslala potřebné doklady.

Žalobkyně telefaxovou zprávou ustanovenému zástupci sdělila: „Jednám v souladu se zákonem, podle kterého mohou právního zástupce zrušit s tím, že si požádám KS o určení advokáta k sepsu kasační stížnosti ke zrušení kasační stížnosti podle § 20 odst. 2 zákona č. 85/96 Sb., o což jsem v co nejkratší době požádala KS, do doby než NSS v Brně rozhodne o kasační stížnosti, rozhodně nemůže advokát žádné úkony provádět...od začátku jsem věděla, že vaše zastupování, pokud jsme z jedné vesnice, není možné...“.

JUDr. Heto pak požádal krajský soud o zrušení jeho ustanovení zástupcem žalobkyně pro řízení o kasační stížnosti.

Z přípisu žalobkyně na č.l. 284 soudního spisu vyplývá, že žalobkyně si vede jmenný seznam advokátů, kterým „vyslovila nedůvěru“. Těchto advokátů je jedenáct a týká se i „všech jejich kolegů z AK“.

Žalobkyně přípisem podaným k poštovní přepravě dne 31. 10. 2007 požádala o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti proti shora uvedenému usnesení krajského soudu. Uvedla v něm, že souhlasí s bodem I. tohoto usnesení, nemůže však souhlasit s bodem II. Žalobkyně uvedla, že „vždy rušila zastupování advokáta jen tehdy, kdy mi byl znovu zvolen a neadekvátně mne zastoupil, nebo pokud mne neadekvátně zastoupil, což potvrzuje ústavní nález ze dne 6. 8. 05. JUDr. Heto pochází z B. a on sám uznal, že to není vhodné, ale zastoupení přijal...toto je důvod k nedůvěře a jediné podle § 20 odst. 2 z.č. 85/1996 mohu advokáta zrušit...ze zdravotních a finančních důvodů je neúnosné...nemůže to být příčinou, že bych neměla mít v řízení o kasační stížnosti rovné postavení a neměla bych mít nárok na bezplatného advokáta.“ Žalobkyně nesouhlasí s bodem III. napadeného usnesení, protože „neodvolala JUDr. Heto bezdůvodně, na zaplacení advokáta nemá finanční prostředky a tento bod III. nemůže splnit.“

Žalobkyně přípisem ze dne 17. 11. 2007, který byl adresován Nejvyššímu správnímu soudu, podala žádost o odložení podání kasační stížnosti, a to podle § 107 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud posoudil podání žalobkyně, která směřují proti shora uvedenému usnesení krajského soudu, takto:

Podání žalobkyně ze dne 29. 10. 2007, které bylo podáno k poštovní přepravě dne 31. 10. 2007, je třeba svým obsahem považovat za kasační stížnost proti výrokům II. a III. usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 10. 2007 č. j. 22 Cad 177/2005 - 297. Obdobně jako není nedostatek zastoupení důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce (srov.č. 486/2005 Sb. NSS), není takový nedostatek ani překážkou projednání této kasační stížnosti.

Jediným seznatelným důvodem, proč žalobkyně neakceptovala soudem ustanoveného advokáta JUDr. Heto, je skutečnost, že oba pocházejí z jedné obce, aniž by k této skutečnosti uvedla jiný důvod, z něhož by bylo možno dovodit, že mezi zástupcem a zastoupeným není vztah potřebné důvěry. Žalobkyně tak odmítla s ustanoveným zástupcem komunikovat, neposkytla mu ani listiny potřebné k tomu, aby zástupce mohl plnit své povinnosti.

Na projednávanou věc je třeba aplikovat rozhodování Nejvyššího správního soudu v obdobných případech, jak to správně učinil krajský soud. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2006 č. j. 8 Afs 144/2005 - 137, který je dostupný na www.nssoud.cz, vyplývá, že ustanovil-li soud žalobci pro řízení o kasační stížnosti zástupcem advokáta, kterému žalobce bez věrohodných a akceptovatelných důvodů jeho nečinnost odůvodňujících neposkytl potřebnou součinnost, je dán důvod, aby soud ustanoveného advokáta funkce zástupce zprostil a vyzval žalobce, aby si sám zvolil advokáta zástupcem pro řízení o kasační stížnosti.

Tento judikát dopadá na projednávanou věc a Nejvyšší správní soud nemá důvod se od něj odchýlit. Dodává, že pokud žalobkyně ve svých podáních a stížnostech poukazuje na délku řízení v její věci, pak tato délka řízení je z valné části způsobena chováním žalobkyně ve vztahu nejen k ustanoveným, ale i ke zvoleným zástupcům - advokátům.

Proto Nejvyšší správní soud posuzoval projednávanou věc v celém kontextu vztahu žalobkyně – zástupce (advokát) a dospěl k závěru, že výrok II. shora uvedeného usnesení krajského soudu je v souladu se zákonem. Třeba dodat, že žalobkyně se mýlí, domnívá-li se, že soud je vždy a za všech okolností povinen jí dalšího a dalšího zástupce ustanovit jen proto, že je sociálně slabá. Přístup žalobkyně těžko hodnotit jinak než jako zneužívání práva.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost ohledně výroku II. napadeného usnesení jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Kasační stížnost proti výroku III. odmítl proto, že proti tomuto výroku není kasační stížnost přípustná.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti vychází z ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

